

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w czasie rozprawy sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Oskarżony P. O. był właścicielem zabudowanej budynkiem jednorodzinny nieruchomości o nr ewid. (...) obręb (...) położonej w Z. (posesja przy ul. (...)) oraz znajdującej się obok niezabudowanej nieruchomości oznaczonej nr ewid. (...) obręb (...) (posesja przy ul. (...)). Zamierzał rozbudować budynek znajdujący się na działce nr ewid. (...) oraz obok na działce nr ewid. (...) wybudować nowy budynek wielorodzinny z częścią usługową.

W budynku jednorodzinny położonym na działce nr ewid. (...) P. O. postanowił założyć instalację gazową, która miała być zasilana z naziemnego zbiornika na gaz płynny usytuowanego na działce nr ewid. (...). Ze zbiornika tego oskarżony planował także w przyszłości zasilać nowy budynek mający powstać również na działce nr ewid. (...).

Zaświadczeniem z dnia 16 grudnia 2011 roku Starosta (...) potwierdził, że P. O. złożył wymagane prawem zgłoszenie o planowanym przystąpieniu do wykonania robót budowlanych polegających na budowie instalacji zbiornikowej z naziemnym zbiornikiem na gaz płynny do budynku mieszkalnego jednorodzinny na działce nr ewid. (...). Z informacji tej wynika, że budowa miała dotyczyć zbiornika o pojemności 2700l, sam projekt zakładał już wykonanie zbiornika o pojemności 4850l – dowód: zaświadczenie k.27{41}, projekt z załącznikami k.42-57

W dniu 3 stycznia 2012 roku Starosta (...) zatwierdził projekt budowlany i udzielił P. O. pozwolenia na budowę instalacji gazowej wewnętrznej w budynku mieszkalnym jednorodzinny usytuowanym na działce nr ewid. (...) – dowód: decyzja (...) k.28-29, projekt z załącznikami k.30-40.

W międzyczasie P. O. prowadził prace związane z rozbudową budynku mieszkalnego jednorodzinny usytuowanego na działce nr ewid. (...) wydzielając z niego odrębne mieszkania przeznaczone do sprzedaży, w tym na rzecz J. F. co nastąpiło w maju 2012 roku. Czynił również starania w związku z inwestycją na działce nr ewid. (...).

W dniu (...) października 2012 roku Starosta (...) zatwierdził projekt budowlany i udzielił P. O. pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego wielorodzinny z instalacjami wewnętrznymi na działce nr ewid. (...) przy ul. (...) obręb (...). Pozwolenie to nie obejmowało wykonania wewnętrznej instalacji gazowej, gdzie projekt co do zasady wskazywał na zasilanie tego budynku gazem, ale nie obejmował już strony technicznej tej instalacji i sposobu jej wykonania – dowód: pismo k.67, decyzja (...) z załącznikami k.70-78

W dniu 14 listopada 2012 roku P. O. zawiadomił Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w N. (dalej (...)) o zamiarze rozpoczęcia robót budowlanych polegających na wykonaniu instalacji gazowej wewnętrznej w budynku przy ul. (...) znajdującego się na nieruchomości nr ewid. (...) – dowód: zawiadomienie k.26, oświadczenie A. S. k. 110.

Instalacja ta została w rzeczywistości wykonana przed dokonaniem tego zgłoszenia, zanim P. O. rozpoczął sprzedaż mieszkań powstałych po rozbudowie domu jednorodzinny znajdującego się na przedmiotowej nieruchomości – dowód: zeznania świadka J. F. k.194-195

W dniu 11 czerwca 2014 roku P. O. złożył do (...) wnioski o odbiór budynku wybudowanego na działce nr ewid. (...), tj. Z. ul. (...). Po kontroli ze strony urzędu oskarżony uzyskał pozwolenie na użytkowanie tego obiektu. W tym czasie nie była w nim jeszcze wykonana wewnętrzna instalacja gazowa, budynek był przystosowany do ogrzewania elektryczny – dowód: oświadczenie k. 87

W związku z użytkowaniem obiektu przy ul. (...) w Z. do (...) zaczęły wpływać skargi mieszkańców dotyczące ogrzewania gazowy oraz stanu techniczny budynku. W trakcie oględzin w dniu 4 lutego 2015 roku M. D. i M. Z. (1) działając z ramienia (...) stwierdzili nieprawidłowości w wykonaniu instalacji gazowej naziemny, gdzie według zgłoszenia oskarżony zbiornik na gaz znajdujący się na działce nr ewid. (...) miał zasilać wyłącznie budynek znajdujący się na działce nr ewid. (...), a przewód od tego zbiornika został poprowadzony bezpośrednio do skrzynki

gazowej znajdującej się na budynku na działce nr ewid. (...) (Z. ul. (...)) od strony podwórka oraz że w budynku znajdującym się na działce nr ewid. (...) została wykonana wewnętrzna instalacja gazowa, na co oskarżony nie posiadał pozwolenia na budowę i które to prace nie zostały zgłoszone do odbioru. Instalacja ta zaczynała się od skrzynki gazowej umieszczonej na ścianie budynku przy ul. (...) od strony podwórka. Następnie przechodziła przez pomieszczenia usługowe tego budynku do skrzynek gazowych umieszczonych na ścianie budynku od strony ul. (...) i kolejno od tych skrzynek została poprowadzona do kotłowni budynku na działce nr ewid. (...) zasilając instalację gazową wewnętrzną tego budynku, gdzie kocioł gazowy znajdujący się w budynku na działce nr ewid. (...) połączono z bojlerem ciepłej wody znajdującym się w budynku na działce nr ewid. (...). W budynku na działce nr ewid. (...) nie był zamontowany piec gazowy. W trakcie kontroli oskarżony oświadczył, że posiada umowy na dostawę gazu ziemnego do obu budynków – dowód: dowód z oględzin z załącznikami k. 13-24, materiał poglądowy k. 84-86

W dniu 30 marca 2015 roku, w wykonaniu decyzji (...) z dnia 19 lutego 2015 roku, oskarżony złożył projekt budowlany instalacji gazowej wewnętrznej wykonanej w budynku przy ul. (...) usytuowanego na działce nr ewid. (...) obręb (...) – dowód: decyzja k.12, projekt z załącznikami k. 92-103.

Powyższy stan faktyczny został ustalony ponadto w oparciu o dowody osobowe w postaci zeznań świadków M. M. (1) (k.6,190-1), H. M. (k.68-9,192), M. D. (k.89,192-4), M. Z. (1) (k.104,194), K. Z. (k.191), M. Z. (2) (k.192) oraz A. S. (k.108,201-2) w części zgodnej z ustalonym stanem faktycznym.

Oskarżony P. O. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k.119-120,189).

Sąd zważył co następuje:

W ocenie sądu fakt, że oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu stanowi wyraz przyjętej przez niego linii obrony, która w obliczu pozostałych przeprowadzonych w sprawie dowodów została skutecznie podważona. Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje bez najmniejszych wątpliwości, że wykonując wewnętrzną instalację gazową w budynku przy ul. (...) w Z. P. O. uczynił to bez uprzedniego uzyskania pozwolenia na budowę. Potwierdza to choćby okoliczność, że dopiero w dniu 30 marca 2015 roku oskarżony złożył projekt budowlany tej instalacji (k.92-103), a bez tego projektu co oczywiste pozwolenie na budowę nie zostałoby wydane. Na konieczność uzyskania tego pozwolenia wskazuje także świadek A. S.. Choć w obliczu pozostałych dowodów sąd podszedł do oceny zeznań tego świadka z dużą ostrożnością, świadek wskazuje w jakich okolicznościach doszło do powstania instalacji gazowej wewnętrznej w budynku na posesji nr ewid. (...), gdzie zeznania te mogą być także odczytywane jako próba wytłumaczenia podjętych przez oskarżonego działań, to co do zasady także i on potwierdził, że wykonanie instalacji powinno zostać poprzedzone wykonaniem projektu i uzyskaniem stosownego pozwolenia na budowę.

Oskarżony odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania niemniej okoliczność tę w obliczu pozostałych dowodów osobowych oraz rzeczowych uznanych przez sąd za wiarygodne należy traktować nie tylko jako realizację prawa procesowego oskarżonego, ale także jako brak woli do składania wyjaśnień, które byłyby dla niego obciążające. Bezsprzecznym jest bowiem fakt, że instalacja gazowa została przez oskarżonego wykonana i jedynym racjonalnym w ocenie sądu wyjaśnieniem dla tego faktu jest to, że P. O. wykonał te roboty bez wymaganego prawem pozwolenia, a dopiero później zamierzał roboty te legalizować, co czynił już wcześniej choćby w trakcie prowadzonej równolegle inwestycji na działce nr ewid. (...).

Na taki sposób prowadzenia inwestycji przez oskarżonego wskazuje choćby sytuacja związana z rozpoczęciem prac dotyczących wykonania wewnętrznej instalacji gazowej w budynku na działce nr ewid. (...), które P. O. zgłosił 14 listopada 2012 roku (k. 26), jednak w maju 2012 roku jak wynika z zeznań J. F. miał jej sprzedać mieszkanie wchodzące w skład tej nieruchomości, które było kompletnie wyposażone, w tym w instalację gazową (k.194-195). Okoliczności te wzajemnie się jednak wykluczają. Sąd w tym zakresie polegał na zeznaniach świadka J. F., która nie miała żadnego powodu aby mijać się z prawdą co do tego kiedy faktycznie nabyła rzeczony lokal i co należało do jego wyposażenia. Tymczasem działanie oskarżonego miało za zadanie zatwierdzić istniejący już stan faktyczny. Sąd dostrzega w tym miejscu zeznania A. S., że był kierownikiem budowy podczas wykonania instalacji gazowej wewnętrznej w budynku na nieruchomości nr ewid. (...), jednak w obliczu zeznań świadka J. F. twierdzenia A. S.

jakoby ta instalacja została wykonana później niż w maju 2012 należało odrzucić. Nieprawdę zawiera tym samym oświadczenie A. S. datowane na dzień 14 listopada 2012 roku (k. 110). Wprawdzie w obliczu zgromadzonego materiału nie można wykluczyć, że faktycznie pełnił on funkcję kierownika wskazanych tam robót, ale na pewno nie wykonanych w deklarowanym czasie, tj. od 14 listopada 2012 roku.

Na okoliczność wykonywania przez oskarżonego prac stanowiących samowolę budowlaną wskazywała także świadek M. M. (1), która szczerze jednocześnie zeznała, że w późniejszym czasie P. O. dopełniał wymaganych prawem czynności. Nie inaczej było z wykonaniem instalacji gazowej wewnętrznej w budynku na działce nr ewid. (...), gdzie była ona już fizycznie wykonana w dniu 4 lutego 2015 roku, tj. w czasie kontroli dokonanej przez (...), a projekt budowlany tej instalacji datowany jest dopiero na marzec 2015 roku.

Kolejną nieprawidłowość w działaniach oskarżonego należy zauważyć w zakresie zgłoszenia dotyczącego prowadzenia prac związanych z wybudowaniem instalacji z naziemnym zbiornikiem na gaz płynny, który jako się okazało w rzeczywistości miał zasilać nie tylko budynek mieszkalny jednorodzinny znajdujący się na działce nr ewid. (...) jak wskazał oskarżony w zgłoszeniu, na podstawie którego Starosta (...) wydał zaświadczenie z dnia 16 grudnia 2011 roku (k.27,41), ale także budynek wielorodzinny wybudowany na nieruchomości nr ewid. (...). Pomijając już kwestię, że Zaświadczenie Starosty (...) mówi o zbiorniku na gaz o pojemności 2700l – zazwyczaj stosowany dla domów jednorodzinnych – a projekt przedłożony przez oskarżonego wskazuje na zbiornik o pojemności 4850l, co więcej okoliczność, że po rozbudowie budynek znajdujący się na działce nr ewid. (...) stracił status jednorodzinny, a właśnie takiego dotyczyło zgłoszenie oskarżonego, to podkreślić należy, że o ile budowa instalacji zbiornikowych na gaz płynny z pojedynczym zbiornikiem o pojemności do 7m⁽³⁾ przeznaczonych do zasilania instalacji gazowych w budynkach mieszkalnych jednorodzinnych nie wymaga pozwolenia na budowę (art. 29 ust. 1 pkt 19 ustawy Prawo budowlane) – wymagane jest tylko zgłoszenie co oskarżony uczynił – to takie pozwolenie dotyczy już budynków wielorodzinnych. Takiego pozwolenia oskarżony względem budynku na posesji nr ewid. (...) nie uzyskał i podłączył ten budynek do zbiornika na gaz wskazanego pierwotnie dla domu jednorodzinny znajdującego się na działce nr ewid. (...). Okoliczność ta wynika z dowodu oględzin, zeznań świadków M. D. i M. Z. (1) oględzin tych dokonujących, powyższe należy także wnioskować z zeznań świadków K. oraz M. Z. (2), którzy potwierdzili, że w chwili zakupu mieszkania na posesji przy ul. (...) gaz był już podłączony.

Powyższe jednoznacznie wskazuje, że oskarżony nie czekając na decyzję uprawnionych organów prowadził inwestycję, a następnie w obliczu kontroli i stwierdzonych nieprawidłowości dążył do uregulowania stanu prawnego. Powszechnie wiadomym jest jednak, że kolejność tych czynności powinna być odwrotna. Reasumując, sąd odrzucił stanowisko oskarżonego o nie przyznaniu się do winy traktując je wyłącznie jako element przyjętej linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Sąd polegał na zeznaniach świadków M. M. (1), H. M., M. D. i M. Z. (1) których zeznania są konsekwentne, wzajemnie się uzupełniają i w pełni odzwierciedlają poczynione przez sąd ustalenia faktyczne. Świadkowie zgodnie zeznali, że P. O. nie uzyskał pozwolenia na budowę wewnętrznej instalacji gazowej w budynku wzniesionym na działce nr ewid. (...), a mimo tego instalację taką wykonał. Złożyli zeznania w oparciu o czynności dokonywane na nieruchomości przy ul. (...) w Z. oraz dokumenty związane z prowadzeniem przez oskarżonego na tych działkach inwestycji, nie mieli przy tym żadnych powodów do złożenia zeznań sprzecznych z istniejącym na nieruchomości stanem faktycznym. Wskazali jakie prace oskarżony deklarował w składanych do urzędu zgłoszeniach, a jak stan tych robót wyglądał w rzeczywistości, zwrócili jednocześnie uwagę na występujące w tym zakresie rozbieżności.

Sąd dał również wiarę świadkom J. F., która kupiła od oskarżonego mieszkanie w nieruchomości przy ul. (...) oraz M. i K. Z., którzy kupili od oskarżonego mieszkanie w nieruchomości przy ul. (...) którzy potwierdzili, że w chwili zakupu lokalu była do niego doprowadzona instalacja gazowa i instalacja ta funkcjonowała.

Dowody pozaposobowe ujawnione bez odczytywania i zaliczone w poczet materiału dowodowego sąd obdarzył wiarą, gdyż zostały zgromadzone zgodnie z obowiązującymi zasadami procesowymi, a żadna ze stron ich nie negowała.

W świetle powyższych dowodów i poczynionych na ich podstawie ustaleń sąd doszedł do przekonania, iż wina oskarżonego P. O. została w pełni udowodniona.

Przystępując do oceny prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu sąd uznał, że zachowanie P. O. powinno być zakwalifikowane z art. 90 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane.

Występek określony w art. 90 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane w części odsyłającej do unormowań art. 50 ust. 1 pkt 1 tej ustawy – gdzie oskarżonemu zarzuca się właśnie wykonanie wewnętrznej instalacji gazowej w budynku wielorodzinnym na działce nr ewid. (...) bez posiadania pozwolenia na budowę – jest przestępstwem formalnym. Odpowiedzialność na jego podstawie ponosi ten, kto wykonał roboty budowlane bez ostatecznej decyzji pozwalającej na rozpoczęcie i prowadzenie budowy lub wykonywanie robót budowlanych innych niż budowa obiektu (tak SN w postanowieniu z dnia 29 października 2012 roku sygn. akt I KZP 10 / 12). W sytuacji oskarżonego jest to okoliczność istotna bowiem P. O. otrzymał pozwolenie na budowę budynku mieszkalnego wielorodzinnego wraz z instalacjami wewnętrznymi na działce nr ewid. (...) (k.70), przy czym pozwolenie to nie dotyczyło już wybudowania wewnętrznej instalacji gazowej w tym budynku. Na wykonanie tej instalacji w oparciu o treść art. 29 ustawy Prawo budowlane, który przewiduje sytuacje w których pozwolenie na budowę nie jest wymagane, a budowa wewnętrznej instalacji gazowej do nich nie należy, P. O. powinien uzyskać odrębnie pozwolenie na budowę. Do dnia 4 lutego 2015 roku oskarżony pozwolenia takiego nie uzyskał, a mimo tego instalację gazową wykonał. Tym samym zachowaniem swoim w ocenie sądu wypełnił znamiona przestępstwa kwalifikowanego z art. 90 ustawy Prawo budowlane.

Kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi art. 53 kk sąd baczyl by wysokość kary była adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego, który sąd ocenił jako wysoki – oskarżony jako osoba dorosła zdaje sobie sprawę z podejmowanych działań i związanych z tym konsekwencji – oraz do stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego czynu, który sąd ocenił jako wyższy niż znikomy. Sąd dostrzega, że oskarżony z pominięciem przewidzianej prawem procedury wykonał roboty budowlane, niemniej nie można także tracić z pola widzenia i tej sytuacji, że na wezwanie organu prowadzącego złożył wymagane dokumenty mające zaniechanej procedury dopełnić. Do okoliczności łagodzących sąd zaliczył fakt dotychczasowej niekaralności oskarżonego.

Z tych względów mając na uwadze zasadę stopniowania kar wyrażoną w art. 32 kodeksu karnego polegającą na możliwości wymierzenia kary od najłagodniejszej do najsurowszej, gdzie kara pozbawienia wolności jest karą ostateczną, sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na 30 złotych. Zdaniem sądu tak ukształtowana kara, zarówno co do rodzaju jak i wysokości, spełni swoje cele wychowawcze i ugruntuje w oskarżonym obowiązek przestrzegania obowiązujących norm. Odpowiada stopniowi winy oskarżonego, stopniowi szkodliwości społecznej przypisanego mu czynu, jak również uwzględnia potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, co także stanowi cel kary, i wprowadza przekonanie o jej nieuchronności.

Nie stwierdzając negatywnych przesłanek – oskarżony P. O. pracuje zawodowo z wynagrodzeniem 4000 złotych miesięcznie – sąd obciążył go kosztami postępowania w kwocie 390 złotych, w tym opłatą za skazanie.

Z tych wszystkich względów sąd orzekł jak w wyroku.